

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2023-05-17
Besvaras senast
2023-06-02

Till statsrådet Andreas Carlson (KD)

2022/23:361 Statliga myndigheters och bolags samverkan med boende på landsbygden

Att bo och verka på landsbygden är för många en självklarhet. En levande landsbygd där människor kan bo och företag som producerar mat är förutsättningar även för livet i städerna.

Vissa som bor i stan vill gärna besöka landsbygden och naturen, men för att det ska fungera så måste det gå att bo och verka på landsbygden. Utan att någon sköter om samhällena, naturen och skogen kommer det inte att finnas något att besöka. Det kommer växa igen och bli spöktäder.

Av olika skäl upplevs det ibland att det är svårt att verka och bo på landsbygden. Det handlar inte enbart om högre kostnader för transporter utan framför allt om nonchalansen från vissa myndigheter och statliga bolag.

I Sörmland finns några tydliga exempel på just detta. I Vrena byts en järnvägsbro utan att man har säkerställt att boende och företag i området har fungerande alternativ under tiden. Kraftledningen mellan Hedenlunda och Oxelösund planeras, men markägare upplever inte att samrådet sker på ett lösningsfokuserat sätt där man inte lägger fram alla fakta.

Ministern kan inte gå in i enskilda ärenden, men utifrån exempel från vardagen behöver regeringen ta ansvar för sin uppföljning av myndigheternas arbete.

Det borde vara självklart att kunna svara på frågor om vem som ansvarar för helheten i olika projekt, hur mycket olika lösningar kan tänkas kosta, vilka uppgifter som använts i beräkning av till exempel antal bilar, hur man säkerställer att det är möjligt att bedriva sitt företag, hur man samverkar med markägare med mera.

Dessutom behöver samtal ske tidigt i processerna och inte enbart som en information när det mesta är beslutat och det är svårt att ändra på tidsplaner och andra processer.

Ett exempel från verkligheten kommer från Vrena i Nyköpings kommun. Där byts just nu en bro ut, vilket är något som alla vill. Men samverkan med lokalsamhället har varit i princip obefintlig. Under två års tid försökte intresseföreningen få till möten och diskussioner med kommunen utan att

lyckas. Sex månader före brobytet kommer så ett möte med Trafikverket där det är mest ett konstaterande att bron byts ut och att någon provisorisk överfart inte kommer att anordnas.

Nonchalansen i att inte ha en dialog med bra underlag har upprört många. Det handlar om privatpersoners möjligheter att kunna bo på båda sidor av järnvägen under det år som byggtiden är planerad att ta. Det handlar om företags möjligheter att överleva när inte kunder och transporter kan komma fram på ett rimligt sätt. Det handlar också om de alternativa vägar som används under tiden. Den senaste vintern totalförstördes den enskilda väg som de flesta bilresenärer tog till och från jobbet.

Oviljan att ordna en tillfällig övergång på en järnväg med fyra godståg om dagen, varav ett går nattetid, gör inte bara dem som bor i området upprörda utan även mig. Att inte vilja få det att fungera på landsbygden är oförsvarbart. Jag skulle vilja veta i vilken stad man skulle kunna använda samma nonchalans från myndigheter – att de som bor på den ena sidan av järnvägen på egen hand ska stå för minskade intäkter till företaget, som dessutom riskerar konkurs, och ökade kostnader för att resa till och från arbetet.

Jag har tidigare debatterat problemet med myndigheter som inte samverkar med närboende, men jag kan inte se att regeringen tar frågorna på allvar. Nu har det gått över sex månader, och om regeringen hade sett detta som en prioriterad fråga hade den påbörjat ett förändringsarbete. Men så är inte fallet.

Min fråga till statsrådet Andreas Carlson är:

Kommer statsrådet och regeringen att prioritera att följa upp att den samverkan som bland annat Trafikverket är skyldigt att göra verkligen sker och att de underlag som används är baserade på verkliga fakta?

.....

Martina Johansson (C)

Överlämnas enligt uppdrag

Anna Aspegren